

Limfjordsbetænkningen og det foreliggende Lovforslag have givet. Jeg skal tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, men maa gøre opmærksom paa, at da det er en Sag, der som sagt er af blandet Natur, er det ikke alene Ministeriet for offentlige Arbejder, der er afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes dette Spørgsmaal kan løses. Landvæsenkommissionen har jo forudsat, at det maatte være Landbrugsministeriet, der gav Inddæmningskoncæssion, og det vil derfor være nødvendigt at forhandle med Landbrugsministeren angaaende denne Sags Ordning. Ligeledes vil det være nødvendigt at forhandle med Finansministeren om, hvorvidt Staten kan yde et Tilskud, det være stort eller lille, eller om Staten kan yde sin Støtte i Form af et Laan eller Garanti for et Laan eller maaske ved en Kombination af begge Dele. Men, som sagt, disse Spørgsmaal skulle blive tagne op til Forhandling i Løbet af Sommeren, og jeg skal indlede de i saa Henseende nødvendige Forhandlinger saavel med Landbrugsministeriet som med Finansministeriet, saa muligvis kan der allerede til næste Rigsdagssamling foreligge Forslag til en Løsning af Spørgsmaalet.

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke komme ind paa den af Kommissionen af 1908 afgivne Betænkning og heller ikke paa de Betragtninger, som denne Betænkning har givet det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) Anledning til, jeg skal blot udtale, at efter at vi have ofret 13 Mill. Kr. paa Sikring af Vestkysten og Thyborøn-Kanalen, og efter at Indløbet til Limfjorden Vest fra ved denne er blevet i alt Fald nogenlunde sikret; og efter at den store Fiskerbefolkning netop paa Grund af denne Kanals Tilstedeværelse har formaaet at skabe sig en nogenlunde ordentlig Eksistens, og efter at Kanalen endelig er bleven Tilflugtssted for de to Redningsdampere ved Vestkysten, forekommer det mig at være uheldigt med meget store Bekostninger og uden tvingende Grund at lukke Kanalen enten ved dens Udløb eller ved Oddesund. Noget andet vilde det være, hvis man aldrig havde begyndt paa disse Sikringsarbejder, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale, at jeg helst havde set, at man slet ikke havde begyndt paa dette, men som Sagen nu foreligger, forekommer det mig at være urigtigt uden tvingende Grund at lukke Kanalen. Men hvis nogle paa

Grund af Kanalens Tilstedeværelse ere blevne brøstholdne, kan det maaske tænkes, at Staten træder hjælpende til, naar Udgiften kan holdes indenfor rimelige Grænser, og naar det i øvrigt maa anses for forsvarligt at yde en saadan Støtte. I saa Fald vil mit Parti sikkert være med til at skaffe en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet.

J. Andersen: De Saltvandsoversvømmelser, der finde Sted i Limfjorden, skade Kyststrækningerne paa de Egne ret betydeligt, saaledes som den ærede Forslagsstiller har omtalt. Det ere vistnok alle enige om. Men naar Spørgsmaalet da bliver om, hvad der kan gøres for at hindre dette, have Meningerne hidtil været delte, og jeg antager, at de ville være det fremdeles. Hvorledes Sagen skal ordnes, skal jeg ikke komme ind paa, men jeg tror, at den ærede Forslagsstiller har set rigtigt, naar han ved Fremsættelsen af sit Lovforslag har indskrænket Udgifterne til det mindst mulige. Derimod er jeg ikke enig med ham, naar han kun ser paa det foreslaaede som et Sikringsarbejde, jeg tror, at den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at det baade er et Inddæmnings- og et Sikringsanlæg, og naar vi skulle skride til en Lovgivning paa dette Omraade, maa man ogsaa tage Standpunkt til, hvorledes Ejendomsretten til de inddæmmede Arealer skal falde; ellers kommer man let til at staa i en ret uheldig Situation bagefter. Det fremgik ogsaa af den ærede Forslagsstillers Tale, at, efter som vi naa længere frem med dette Arbejde, opstaar der Ejendomsværdier Aar efter Aar, selv om man ikke gør noget for det, og dem vil der blive Strid om. Jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal maa løses med det samme. Jeg vil tilsige mit Partis Medvirkning til, at vi faa en saa omfattende Løsning af dette Forhold som muligt.

Naar Spørgsmaalet opstaar om, hvorvidt Staten har en Forpligtelse til at deltag i Sikringsanlæg i de omtalte Egne, er jeg ikke i Tvivl om, at Staten, efter hvad der er sket tidligere, naar der har været Oversvømmelse, har en saadan Pligt til at hjælpe, men her kommer saa det andet Spørgsmaal til, og det gør, synes jeg, at Staten maa tage noget stærkere Del i dette Forhold, end der mulig ellers kunde være Tale om. Den højtærede Minister sluttede med en Udtalelse, som jeg takker ham for, nemlig at han vilde tage hele dette Spørgsmaal op til en samlet Bearbejdelse i Ministeriet, saa at der maa-